

modlesche so psched tym Knesom, so bje jich domapytał a na jich nusu pohladał.

§. 30. Mojsaš psched Faraonom.

(2 Mojs. 5—7.)

1. Potom djjeschtaj Mojsaš a Aron k Faraonej a djjeschtaj: „Tak praji Jehova, tón Bóh israelski: Puschej mój lud, so by mi šwedžeń šwecził w puszini!“ Farao wotmohwi: „Schtó je tón Knes, so bych ja dyrbjal posłuchacj na jeho hlós? Ja niczo wo tym Knesu newjem, tež Israela nepuscheju. Čžeho dla chzetaj tón lud wot jeho robotow wotdjeržowacj? Džitaj wój k šwojim robotam.“ A k šwojim hetmanam djjesche wón: „Wobcžežcje tón lud s robotami, so bych u djjetacj mjeli a sawednym słowam newjerili.“ Duž djachu cjt hetmanjo k ludu: „Tak praji Farao: Ja wam nebudu wjazn słómu dawacj; džicje šami a šbjerajcje šebi słómu, hdžež ju namafacje, ale wot wascheho djjeta nedyrbi wam niczo špuschejene bycj.“ Tehdom šo tón lud rošbježa po wschitkim egiptowskim kraju, so by šchjerišchcjo k palenju hromadžik. A hetmanjo jich pohanjachu a bjaču sastožnikow israelskich džjecji, a bu k nim prajene: „Čžeho dla nejšze ani džensa ani wčjera šwoje wotdžjelene djieto zyhelow scžinili, jako predy?“ Duž wołachu šo k Faraonej a wobšforžowachu twch hetmanow. Ale wón djjesche: „Wy šze prošni, prošni šze wy, teho dla prajicje: My chzemy hicj, temu Knesej woprowacj. Dha džicje njett a džjelajcje. Słómu wam nedyrbja dawacj, ale te wotdžjelene zyhelje dyrbicje nadžjelacj!“ A jako wot Faraona džjechu, setkaschtaj jich Mojsaš a Aron, a woni djachu k nimaj: „Tón Knes šudj waju, so staj nasche wonenje (meno) šmerdžate scžinilaj psched Faraonom, a staj jemu meč do rukow dałaj, so by naš skonzował.“

2. Mojsaš pak wołasche šo k temu Knesej a djjesche: „Kneže, čžeho dla čžiniš tak šlje temu ludu? Čžeho dla šy me šem pošlak, hdyž tola šwój lud wumohł nejšy, ale šy Faraonej hišchcje hórje s nim sakhadžecj dał, dyžli predy?“ A tón Knes djjesche k Mojsašej: „Šlaj, ja šym tebe Faraonej ja Boha postajik, a Aron, twój bratr budje twój profeta. A Egiptowčzenjo dyrbja špósnačj, so ja tón Knes šym.“ Nato djjeschtaj Mojsaš a Aron nuts k Faraonej, a Aron čžišnu šwój kij psched Faraonom, a wón pschewobrocji šo do hada. Ale Farao powola šwojich mudrych (Šanneša a Šambreša, 2 Tim. 3, 8.) cji čžinjachu tež tak s jich kustowanjom; ale Aronowy kij póžre jich kije. A Faraonowa wutroba šo šwerdny, a nešlyšchesche jeju.